

Iubirea în familie

1.

Iubirea este...

Sfântul Părinte

„Voi, cuplurile aveți darul harului Sacramentului căsătoriei, care vă poate perfecționa în iubire. Deci atunci să vorbim despre această iubire!

Iubirea este răbdătoare, este binevoitoare. Iubirea nu este invidioasă pe alții, nu se laudă, nu se mândrește. Din iubire nu lipsește respectul, iubirea nu caută avantajul personal, nu se supără. Iubirea nu ține seama de răul primit, nu se bucură de nedreptate, dar se bucură de adevăr.”

„*Aceasta se trăiește și se cultivă în viața pe care o împărtășesc în toate zilele soții, între ei și cu copiii lor. De aceea, este util să ne oprim să precizăm sensul expresiilor din acest text, pentru a încerca o aplicare a lor la existența concretă a fiecărei familii.*” (AL 90)

„*A iubi mai înseamnă a deveni amabili(...) iubirea nu acționează în manieră bătărană, nu acționează în mod necuviincios, nu este dură în tratare. Modurile, cuvintele, gesturile sale sunt plăcute, și nu aspre sau rigide. Detestă să-i facă pe alții să sufere (...). A fi amabil nu este un stil pe care un creștin poate să-l aleagă sau să-l refuze: este parte din exigențele de nerenunțat ale iubirii, de aceea, „fiecare ființă umană este creată pentru a fi amabilă cu cei care o înconjoară”.* (AL 99)

Julie și Gérard

Julie:

„La aniversarea celor 17 ani de căsătorie am simțit nevoia să ne retragem și să luminăm zonele mai întunecate ale vieții noastre. Sub conducerea unui părinte spiritual ne-am îmbogățit mult prin această experiență. La sfârșit preotul ne-a cerut să ne rugăm pentru el.”

Gérard:

„Această retragere ne-a dat posibilitatea să putem aduce lumină în multe zone mai întunecate din viața noastră. O zi a fost în mod deosebit mai grea, pentru că între noi a fost o neînțelegere și eu în aceste situații sunt morocănos, vorbesc puțin. Apoi, într-o dimineață am găsit în dulapul meu un cadou și mi-am adus aminte că este ziua mea de naștere. Am prețuit foarte mult că nu a uitat și le-am arătat și copiilor. Am fost fericit și neînțelegerea a dispărut.”

„*Dacă nu cultivăm răbdarea, vom avea mereu scuze pentru a răspunde cu mânie și la sfârșit vom deveni persoane care nu știu să conviețuiască, antisociali, incapabili să-și domine impulsurile, iar familia se va transforma într-un câmp de bătălie.*” (AL 92)

„În fiecare zi, a intra în viața celuilalt, chiar și atunci când face parte din viața noastră, cere delicatețea unei atitudini neinvazive, care reînnoiește încrederea și respectul.”(AL 99)

Invitație la reflecție

Iubirea înseamnă că ne apropiem de cineva prin gesturi de iubire, dar în același timp ne facem iubiți prin aceea că iubirea noastră se oglindește în comportamentul nostru. Prin aceasta și ceilalți ne iubesc mai ușor.

În familie

În capitolul intitulat „Iubirea”, Papa Francisc a evidențiat caracteristicile multiple ale iubirii. Să alegem una și să încercăm să o trăim în familia noastră.

În comunitatea noastră, în grupul nostru

Să oferim familiilor posibilitatea retragerii spirituale pentru a putea fii ghidați să-și reexamineze relația în lumina imnului iubirii (1Cor 13,4-7).

Rugăciune

Doamne, iubirea este răbdătoare;
ajută-mă, să fiu răbdător cu alții.
Doamne, iubirea este binevoitoare;
ajută-mă ca întotdeauna să doresc binele celuilalt,
chiar și atunci când aceasta înseamnă sacrificiu.
Doamne, iubirea nu este invidioasă;
învață-mă să mă bucur de succesul altora.
Doamne, iubirea nu se laudă;
dă-mi umilință, pentru a recunoaște darurile Tale.
Doamne, iubirea nu se mândrește;
ajută-mă, ca nu pe mine, ci pe alții să-i așez în centru.
Doamne, iubirea nu rănește;
ajută-mă să văd fața Ta în ceilalți.
Doamne, iubirea nu caută folosul propriu;
dă-mi să experimentez bucuria de a dăruia.
Amin.

2.

Iubirea este mai mult decât un sentiment

Sfântul Părinte

„Iubirea toate le scuză, toate le crede, toate le speră, toate le suportă. Toate! Orice lucru! Aceasta este iubirea - în ciuda a toate. Iubirea vrea să însemne, a te bucura pentru celălalt, pentru succesele sale. Cât de important este a învăța copiii să sărbătorească bucuria altora! O zi de naștere, o reușită frumoasă! Deoarece este atât de frumos dacă familia este acel loc unde se sărbătorește bucuria!”

„În ansamblul textului se vede că Paul vrea să insiste asupra faptului că iubirea nu este numai un sentiment, ci trebuie să se înțeleagă în sensul pe care-l are verbul „a iubi” în ebraică, adică: „a face binele”. Cum spunea sfântul Ignățiu de Loyola, „iubirea se vede mai mult în fapte decât în cuvinte”.(AL 94)

„Dumnezeu îl iubește pe cel care dă cu bucurie” (2Cor 9,7), Domnul nostru apreciază în mod special pe cel care se bucură de fericirea celuiilalt. Dacă nu alimentăm capacitatea noastră de a ne bucura pentru binele celuiilalt și ne concentrăm mai ales pe necesitățile noastre, ne condamnăm să trăim cu puțină bucurie (...). Familia trebuie să fie mereu locul în care cel care face ceva bun în viață știe că ceilalți vor sărbători împreună cu el.”(AL 110)

Julie și Gérard

Julie:

„A mai fost încă un episod. În fiecare dimineață, după trezire, copiii vin în camera noastră pentru a ne spune bună dimineța. Într-o dimineață cel mai mic copil al nostru, care avea 6 ani, a fost martorul următoarei scene: eu insistam să-l salut pe tata înainte de a pleca la muncă. El refuza să răspundă la salut, pentru că din cauza unei contraziceri era într-o stare proastă. Atunci copilul a privit la noi și a spus: „Mamă, tata a înțeles că trebuie să mergi la lucru.” În fața înțelepciunii copilului nostru am ascultat și ne-am reconciliat.”

Gérard:

„Da, copiii noștri înseamnă mult pentru noi. În fiecare zi când mă întorc de la serviciu, îi salut și îi sărut pe fiecare în parte, pe toți patru”.

„Nu contează dacă este un deranj pentru mine, dacă alterează planurile mele, dacă mă sâcâie cu modul său de a fi sau cu ideile sale, dacă nu este întru totul cum mă așteptam. Iubirea comportă mereu un sentiment de profundă compasiune, care duce la acceptarea celuiilalt ca parte din această lume și atunci când acționează într-un mod diferit de cel pe care eu l-aș fi dorit.”(AL 92)

„Soții care se iubesc și își aparțin, vorbesc bine unul despre celălalt, încearcă să arate latura bună a soțului, dincolo de slăbiciunile și de greșelile sale: nu pretinde ca iubirea sa să fie perfectă pentru a fi apreciată. Iubirea conviețuiește cu imperfecțiunea, cu scuze, și știe să rămână în tăcere în fața limitelor persoanei iubite.”(AL 113)

Invitație la reflecție

Acum să ne gândim la acea diversitate, care caracterizează membrii familiei noastre, cum fiecare are diverse daruri și un drum de viață diferit.

Dinamica familiei

Mă voi strădui să mă bucur pentru succesele altora și să le evidențiez cu bucurie. Voi împărtăși și cu alții pentru ce vreau să mă bucur astăzi.

Dinamică comunitară sau de grup

Cine ar dori poate să împărtășească o caracteristică a iubirii, descrisă în Imnul Iubirii, care l-a atins cel mai mult, a carei punere în practică îi este cel mai ușor sau cel mai greu.

Rugăciune

Doamne, iubirea nu se mânie;
să nu iasă din gura mea cuvinte, care ar putea răni.
Doamne, iubirea nu ține cont de răul primit;
dă-mi o privire iubitoare.
Doamne, iubirea nu se bucură de nedreptate;
deschide-mi inima în fața nevoilor fraților mei.
Doamne, iubirea se bucură împreună pentru adevăr;
dă-ne ca pașii noștri să se îndrepte spre Tine.
Doamne, dă-ne bucuria de a ne simți iubiți de Tine,
cu o iubire, care toate le înțelege, toate le crede,
toate le speră, toate le suportă.
Numai așa vom putea să dorim să dăruim
Iubirea Ta, fiecărui frate.
Amin.

3.

Puterea iubirii

Sfântul Părinte

“Puterea dragostei este cea care poate trece peste orice pericol. Cea care ne ajută să rezistăm și să rămânem puternici și de încredere. Dragostea permite copiilor să zică despre părinții lor: știu că mama și tata vor fi mereu alături, pot conta pe ei și pot să am încredere în iubirea lor.”

„Dragostea toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură. În acest mod se subliniază cu forță dinamismul contra-cultural al iubirii, capabilă să facă față oricărui lucru care o poate amenința.” (AL 111)

„Când unul știe că ceilalți se încred în el și îi apreciază bunătatea de fond, atunci se arată așa cum este, fără ascunderi...o familie în care domnește o încredere solidă și afectuoasă și unde se are încredere mereu din nou, orice s-ar întâmpla, permite să iasă în evidență adevărata identitate a membrilor săi și face în așa fel încât în mod spontan să se refuze înșelarea, falsitatea și minciuna.” AL 115

Invitație la reflecție

Să reflectăm cum Domnul, în viața mea și a familiei noastre, este o prezență statornică și de încredere.

Dinamica familiei

Să ne reamintim de vremurile în care am avut încredere unul în celălalt, când am reușit să admitem propria dificultate sau să privim cu iubire dificultățile celuilalt.

Dinamică comunitară sau de grup

Să ne gândim la un gest pe care să-l facem la liturghia duminicală, astfel încât fiecare să se simtă primit atunci când sosește și la un salut atunci când se sfârșește liturghia.

Rugăciune

Binecuvântată este familia care umblă în prezența Domnului.

Binecuvântată este familia bazată pe dragoste, care gândește, vorbește și acționează cu dragoste.

Binecuvântată este familia care se roagă împreună să-L laude pe Domnul, să-I mulțumească, să-I încredințeze orice îngrijorare, să-I ceară îndrumări în alegerile mici și mari.

Binecuvântată este familia în care neînțelegerile nu devin o dramă, ci o oportunitate de a crește în dialog, în respect, în primire, în ascultare și în iertare.

Amin.